

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717209360
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6717209360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobkyne: U. Y. U., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. B. XX, XXX XX Zvolen, zastúpenej spoločnosťou Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, IČO: 50 492 934, proti žalovanému: P. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. B. XX, XXX XX K., zastúpeného U. C. Z., R., R. M. so sídlom Y. B. XX, XXX XX K., o určenie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 11C/24/2017-290 zo dňa 18.04.2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania od žalobkyne v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu (prvý výrok) a o trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania (druhý výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že okresný súd pri prejednaní sporu vychádzal z ustanovení §132 ods.1, §137 ods.1, 2, §631, §634 ods.1, 2, §635 ods.1, §636 ods.1, §34, §35 ods.1, §37 ods.1, § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj len „OZ“); vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi ako aj svedeckými výpoveďami (L. P., L. X., X. U., C.. L. L., C.. M. M., R. F.), oboznámením sa s obsahom spisov Okresného súdu Zvolen sp.zn. 13C/51/94 o rozvode manželstva strán sporu, sp.zn. 17C/177/2016 o vrátenie vlastníckych podielov a vyplatenie financií žalobkyni od žalovaného (žalobu žalobkyňa zobrala späť a súd konanie zastavil uznesením zo dňa 06.04.2017), sp.zn. 18C/31/2017 o vydanie neodkladného opatrenia na návrh žalobkyne, ktorý bol dňa 12.01.2018 zamietnutý.

Súd prvej inštancie konštatoval skutkový stav, že manželstvo sporových strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 13C/51/94-21 zo dňa 04.11.1994, po rozvode strany sporu obnovili spolužitie, ktoré trvalo do júla 2016. Každý z dvojice mal oddelené finančné prostriedky na svojom účte, ale mal dispozičné právo k účtu druhého partnera, pričom náklady na domácnosť, na dovolenky, na výživu detí a vzdelanie platil každý z nich v 1/2-ici.

Dňa 26.02.2015 bola uzavretá Zmluva o dielo E. U. P. a Y. K. U., kde objednávateľmi diela boli obidve strany sporu, pričom zmluva bola podpísaná za objednávateľa iba žalobkyňou. Zmluva bola vyhotovená v dvoch vyhotoveniach, za dodávateľa ju podpisoval konateľ X. U.; tieto vyhotovenia zmlúv nie sú totožné, líšia sa v celkovej cene diela: v jednej je uvedená suma 40.300,- Eur a DPH 0,- Eur a v druhej je uvedená suma celkom 48.360,- Eur, ktorá pozostáva z ceny diela 40.300,- Eur a 20 % DPH 8.060,- Eur. Keďže cena diela nebola uvedená jednoznačne a určito, okresný súd považoval tento právny úkon za neplatný v zmysle §37 ods. 1 OZ; podľa žalovaného ako i z výpovede svedka X. U. vyplynulo, že zmluva

medzi nimi uzavretá bola len ústnou formou, preto súd nemohol posúdiť obsah tejto zmluvy, keďže jej podrobnosti neboli známe; zrub bol teda podľa názoru okresného súdu postavený a žalovanému odovzdaný bez zmluvy.

Okresný súd ďalej nepovažoval za sporné, že na základe darovacej zmluvy zo dňa 21.09.2009 matka žalobkyne darovala svoj byt č. XX na X.poschodí vo vchode č.XX na ulici L. M. vo K. žalovanému, ktorý sa tak stal jeho výlučným vlastníkom; v roku 2014 ho predal manželom F. a finančné prostriedky, získané predajom boli výlučne jeho finančnými prostriedkami. V čase predaja nešlo o spoločný byt sporových strán, ani o byt žalobkyne, preto tvrdenie svedkyne R. F., že byt jej predala p. U., nemohlo byť pravdivé, pretože táto v čase uzavretia kúpnej zmluvy už vlastníčkou tohto bytu nebola.

Žalobkyňa tvrdila a preukazovala, avšak neunikla dôkazné bremeno ohľadom uzavretia dohody o tom, že postavený zrub bude patriť do spoluvlastníctva obidvoch sporových strán. Žalovaný uzavretie takejto dohody poprel a vyvodenie uzavretia dohody z toho, že sporové strany sa mali dohodnúť na tom, že finančné prostriedky získané predajom bytu žalovaného sa použijú na stavbu zrubu, nemožno považovať za dohodu o budúcom spoluvlastníctve k postavenému zrubu.

Výpismi z účtu žalovaného boli preukázané výbery a rôzne platby spojené s výstavbou zrubu. Dispozičné právo žalobkyne k účtu žalovaného neznamená, že finančné prostriedky na účte žalovaného patrili aj žalobkyňi; dispozičné právo znamená len toľko, že žalobkyňa má možnosť z účtu žalovaného vybrať finančné prostriedky; toto dispozičné právo mala do 09.02.2017.

Žalobkyňa ničím nepreukázala, že na financovanie výstavby zrubu boli použité aj jej finančné prostriedky, pretože predložené fotokópie príjmových dokladov - aj keď na príjmových dokladoch je ako platiteľka uvedená žalobkyňa - neznamenajú, že použité finančné prostriedky na tieto platby patrili jej. Naopak z výpisov z účtu žalovaného je možné dosledovať, že žalovaný zo svojho účtu platil, prípadne poukazoval finančné prostriedky na platby, spojené s výstavbou zrubu.

Súd nepovažoval za potrebné nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru písomoznalectva na preukázanie, či a ktoré podpisy za preberajúceho sú podpismi X. U.. Sporové strany a ani tento svedok nepopierali zaplatenie uvádzaných súm. Sporné zostalo len to, komu patrili použité finančné prostriedky. Medzi sporovými stranami nebola uzavretá dohoda o budúcom spoluvlastníctve k postavenému zrubu v nehnuteľnosti. Jednoznačne bolo preukázané, že na výstavbu zrubu bola použitá väčšia časť finančných prostriedkov, získaných z predaja bytu žalovaného. Tieto finančné prostriedky súd považoval za výlučné vlastníctvo žalovaného a žalovaný dostatočne preukázal, že za stavbu zrubu boli postupne používané finančné prostriedky z jeho účtu. Stavbu zrubu, t.j. dielo nerealizovala spoločnosť K. Z., F. K., ale bola realizovaná X. U., ktorý preberal aj finančné prostriedky od sporových strán.

Okresný súd žalobu zamietol v plnom rozsahu a o trovách konania rozhodol podľa §255 ods. 1 a §262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“) s tým, že plne úspešnému žalovanému v konaní priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobkyňa do obidvoch výrokov rozsudku z dôvodov, uvedených v §365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ C.s.p. a navrhla rozsudok zmeniť tak, že žalobe vyhovie a prizná jej nárok na náhradu trov konania, eventuálne rozsudok podľa §389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok je nezákonný a nepreskúmateľný. K odvolaciemu dôvodu v zmysle §365 ods. 1 písm. f/ C.s.p., t.j. k vadám právnym a skutkovým poukázala na to, že po rozvoде a obnovení spolužitia so žalovaným hospodárili po vzájomnej dohode tak, že mali oddelené finančné prostriedky, každý svoje zarobené vo svojej dispozícii, pričom náklady na domácnosť platili každý v polovici a rovnako i náklady na dovolenky, atď.. V roku 2007 až 2009 žalobkyňa podnikala; z dôvodu neúmerného podnikateľského rizika vo vzťahu k svojmu osobnému majetku previedla darovacími zmluvami svoje podiely na žalovaného, čo urobila z dôvodu, aby sa vyhla prípadným exekučným konaniam, pričom tieto nehnuteľnosti mali hodnotu asi 150.000,-Eur. Z rovnakého dôvodu previedla jej matka darovacou zmluvou na žalovaného svoj byt, ktorý mal vtedy hodnotu cca 60.000,-Eur, pretože žalobkyňa chcela takto ochrániť svoj majetok pre prípad exekúcie. So žalovaným sa dohodli, že z týchto peňazí zaplatia aj zostatok spoločného úveru. V roku 2013 sa rozhodli, že na pozemku, ktorý je vo vlastníctve žalovaného, postavia zrubový dom s tým, že každý bude vlastníkom v 1. Žalovaný bol vlastníkom pozemku, na ktorom mal tento zrubový dom stáť, takže len na jeho meno mohlo byť vydané stavebné povolenie. Dohodli sa so žalovaným, že po kolaudácii zrubu následne upraví právny vzťah k pozemku tak, že budú aj k pozemku spoluvlastníkmi každý v 1. Z tohto dôvodu dali vyhotoviť aj geometrický plán č. XXXXXXXX-XX/XXXX spoločnosti M., F., úradne overeným dňa 05.06.2017 pod č. XX-XXX/XXXX Okresným úradom, odbor katastra Zvolen, ktorým sa upravilo aj vlastníctvo k pozemku, na ktorom stojí zrub tak, že každý bude vlastníť túto parcelu v 1/2.

Peniaze z predaja bytu podľa dohody mali uložiť na účet žalovaného, vedený v H. V., ku ktorému mala ona dispozičné právo, avšak nemala prehľad o tom, ako prebiehali jednotlivé transakcie, lebo výpisy z účtu jej nechodili; ona tiež zriadila dispozičné právo k jej účtu žalovanému, na ktorý dávali peniaze, ktoré zarobili a z ktorých hradili výdavky spojené so stravou a bývaním. To, že žalovaný bol len formálnym vlastníkom bytu svedčí skutočnosť, že byt predávala žalobkyňa, výlučne ona rokovala s kupujúcou, čo potvrdila aj svedkyňa F..

Celá suma za predaj bytu vo výške 61.500,-Eur bola na tento účel vložená na účet, sumou 18.412,22 Eur bol splatený zostatok úveru, čo tiež nebolo sporné. Tento úver zobrali na kúpu pozemkov na V. ktoré teraz žalovaný predal a peniaze odmieta žalobkyni vyplatiť, hoci 1 z týchto pozemkov žalovanému v minulosti ona darovala. Žalobkyňa predložila ako prílohy k žalobe doklady s faktúrami, ktoré dokazujú, že ich uhrádzala, jednak z vlastných prostriedkov a jednak z prostriedkov na tomto účte po vzájomnej dohode so žalovaným.

Nie je správny záver súdu v bode 40 odôvodnenia rozsudku, kde súd konštatuje, že žalovaný predložil výpis z účtu, z ktorých sú zistiteľné výdaje žalovaného. Súd zhrnul všetky ňou a žalovaným poukávané a realizované výbery, ktoré ale neboli žalovaným doložené, a tým preukávané, že boli vybraté z účtu v H. V. a súčasne bez ďalšieho súd konštatuje, že ide o výlučne platby žalovaného bez toho, aby bližšie boli rozvedené jednotlivé platby z hľadiska hodnotenia týchto skutkových tvrdení. Preto špecifikovala jednotlivé platby, resp. výbery. Považovala v tejto časti odôvodnenia rozsudok za nepreskúmateľný.

Keďže žalobkyňa nemala k dispozícii počas tohto obdobia výpisy z účtu žalovaného, bola presvedčená, že platby uhrádza z peňazí za predaj bytu. Nie je sporné ani to, že došlo k dohode o stavbe zrubu, lebo to potvrdzujú listinné dôkazy. Okresný súd nesprávne ustálil skutkový stav, čo sa týka zistení v bode 39. a 40. rozsudku, keď konštatuje, že mal preukávané, že stavbu financoval výlučne žalovaný. Poprela pravdivosť výpovede svedka U., ktorému platila v hotovosti ona a na jej meno vystavoval aj doklady. Následne potom, ako podala žalobu, vystavil tento svedok doklady aj žalovanému. Ona v prílohe žaloby pripojila príjmové doklady, ktorými preukázala, že zaplatila K. Z.-. F. celkom sumu 48.360,-Eur a ešte ďalšie faktúry, ktoré sú vystavené na jej meno a ona ich aj zaplatila. S týmito rozpormi v dôkazoch sa okresný súd nevysporiadal a jeho odôvodnenie je preto nepreskúmateľné.

Nesúhlasila s konštatovaním okresného súdu, že žalobkyňa nepreukázala, že medzi ňou a žalovaným došlo k uzavretiu dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva a že ani tvrdenie o tom, že finančné prostriedky, ktoré žalovaný získal z predaja darovaného mu bytu boli použité na zaplatenie stavby tohto zrubu, nie sú dôkazom o uzavretí tejto dohody. Súdu prvej inštancie nepostačoval ani taký dôkaz, ako je uzavretie písomne uzavretej zmluvy o dielo, alebo geometrický plán, ktorý dal vyhotoviť žalovaný, ani dôkaz o tom, že aj žalovaný vo svojich vyjadreniach pred súdom pripustil, že k takejto dohode došlo. Žalovaný potvrdil vo vyjadrení k žalobe zo dňa 23.01.2018, že sa so žalobkyňou dohodli ešte pred stavbou drevenice, ktorá je predmetom sporu, že finančné prostriedky za predaj bytu matky žalobkyne budú použité na jej stavbu a že mali dohodu o tom, že drevenica bude spoločná. Prevod na žalovaného jej matkou bol účelový, nemala žiadny iný dôvod, aby mu tento byt darovala; byt predávala žalobkyňa, čo potvrdila aj svedkyňa R. F. a uznal to aj žalovaný vo svojom výsluchu. Dôkazom existencie tejto dohody bola skutočnosť, že žalovaný tvrdil, že peniaze vložil na účet v H. V. číslo XXXXXXXXXX, ktorý výpis predložil aj na súde ako dôkaz a teda financie sa mali použiť z účtu žalovaného, na ktorom mali byť uložené prostriedky z predaja bytu jej matky, ku ktorému mala dispozičné právo. Toto dispozičné právo k účtu žalovaného bolo jedným z dôkazov dohody o financovaní z týchto prostriedkov, ktoré fakticky patrili žalobkyni. Žalovaný nemal dôvod, aby jej poskytol dispozičné právo k jeho účtu a súhlasil s prevodmi a výbermi v hotovosti z účtu na financovanie stavby, pokiaľ by neuznával, že tieto finančné prostriedky patrili fakticky žalobkyni a nie jemu. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že peniaze z účtu použil aj na ďalšie investície do stavby, ktorá je predmetom sporu, nepreukázal a nešpecifikoval konkrétne, že prevody z tohto účtu okrem výberov v hotovosti, ktoré vykonala žalobkyňa, boli použité na túto stavbu. Bločky, ktoré predložil žalovaný v kópii a niektoré v origináli boli zrejme vystavené dodatočne, pretože nie všetky obsahujú riadne náležitosti daňového dokladu a sám svedkov U. priznal, že zmluvu o dielo za spoločnosť K. Z., F. podpísal so žalobkyňou a peniaze dostával v plnej výške od žalobkyne, čo nepoprel.

To, že po rozvode so žalovaným investovali a zhodnocovali jej finančné prostriedky spoločne, preukázala úverovou zmluvou zo dňa 29.12.2014 pod číslom W.-U.-XXXXXXXX-XXXX-K., uzavretou s bankou H. V., ktorou čerpali úver v sume 30.000,- Eur a založili byt matky žalobkyne, ktorý v tom čase už vlastnil žalovaný, pričom za tento úver kúpili pozemky v V., ktoré previedli z toho istého dôvodu ako byt do vlastníctva žalovaného. Následne však žalovaný tieto pozemky predal a peniaze si nechal, hoci sa dohodli, že budú aj tieto finančné prostriedky používať na spoločnú stavbu ich drevenice v U.. Zvyšok nesplateného úveru v sume 18.412,- Eur následne po predaji bytu vyplatili z účtu žalovaného.

Poukázala na pripojený trestný spis I.X, kde žalovaný potvrdzuje vo svojej výpovedi dokonca, že spoločne hospodárili.

Okresný súd nesprávne vyhodnotil výpoveď svedka U. ako dôkaz v bode 21. odôvodnenia rozsudku, že nikdy peniaze neprijímal od nej, pretože tento svedok potvrdil na pojednávaní dňa 24.01.2019 (strana 10 a 11 zápisnice), že všetky peniaze dostal od žalobkyne a vystavil jej aj príjmový doklad; potvrdil aj, že zmluvu o dielo uzatvoril so žalobkyňou. Tieto skutkové tvrdenia sú teda úplne v rozpore s tým, čo uviedol v odôvodnení rozsudku okresný súd, ktorý sa nevysporiadal ani s listinnými dôkazmi, predloženými žalobkyňou, a ktoré oboznámil na pojednávaní, pričom ide o mailovú komunikáciu so svedkom U., ktorej autentickosť potvrdil konateľ spoločnosti K. Z., F. na pojednávaní a ktorú ona predložila ako listinný dôkaz ohľadom zabezpečovania stavby a komunikácie s konateľom spoločnosti o jej technických detailoch.

To, že konateľ spoločnosti vystavoval duplicitné doklady jedny na meno žalobkyne a jedny na meno žalovaného nevyvracia tvrdenie žalobkyne, že peniaze mu v hotovosti vyplácala ako štatutárovi spoločnosti K. Z., F., s ktorou uzatvorila zmluvu o dielo.

Odvolačný dôvod v zmysle §365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci odôvodnila tým, že súd zásadne pochybil, ako právne odôvodnil neexistenciu a nepreukázanie dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva, pričom vychádzal toho, že pokiaľ neexistuje riadna výslovná dohoda, tento nedostatok nemožno odstrániť a žiadna dohoda potom uzatvorená nie je. Tiež nesprávne posúdil zmluvu o dielo, ktorej existenciu nikdy nespochybnil, ale súd ju prehlásil podľa § 37 OZ za neplatnú, hoci ide o rozhodujúci dôkaz. Poukázala na to, že dohoda o budúcich podielových spoluvlastníkoch nemá zákonom predpísanú žiadnu formu, môže byť uzatvorená aj konkludentne, nemusí byť výslovne formulovaná tak, že jej účastníci budú spoluvlastníkmi stavby, stačí, ak z nej s prihliadnutím na ďalšie okolnosti možno vyvodíť, že takýto cieľ účastníci sledovali. Nie je potrebné, aby sa účastníci vopred dohodli aj o výške spoluvlastníckych podielov, pretože tú možno zistiť aj dodatočne, či už podľa miery pričinenia sa jednotlivých stavebníkov, alebo zo zákonnej domnienky o rovnakých podieloch vyjadrenej v ustanovení §137 ods.2.

Okresný súd nesprávne právne posúdil zistený skutkový stav vo vzťahu k tejto konkludentnej dohode, ktorá bola nesporne preukázaná a potom súčasne pochybil aj pri posúdení platnosti zmluvy o dielo, ktorú predložila. Je nesporné medzi zmluvnými stranami a preukázané listinou, že medzi ňou, ako objednávateľkou stavby a zhotoviteľom- spoločnosťou K. Z., F. v menej ktorej konal pán U. ako konateľ spoločnosti, bola uzatvorená v zmysle §631 OZ zmluva o dielo, ktorú fakticky uzatvorila len ona, ktorá má charakter kúpnej zmluvy, pričom k dielu vlastnícke právo prechádza na objednávateľa zaplatením ceny diela, čo bolo potvrdené konateľom spoločnosti na pojednávaní; objednávateľom bola len žalobkyňa. Na tú istú stavbu nemohla byť uzatvorená aj ústna zmluva, čo konštatoval aj súd prvej inštancie.

Konštatovaním ustanovenia §37 OZ o neplatnosti tejto zmluvy postupoval okresný súd v rozpore so zákonom, a to bez bližšieho odôvodnenia len s tým, že v zmluve o dielo bola uvedená kúpna cena rôzne, keďže bola vyhotovená v dvoch vyhotoveniach, a preto je pre neurčitosť neplatná (bod 61. odôvodnenia rozsudku). Výklad okresného súdu o tom, že keď bola písomná zmluva neplatná, tak stavba bola postavená bez zmluvy, je zmätočný a nepreskúmateľný, lebo na druhej strane súd konštatuje v bode 19. odôvodnenia rozsudku pri hodnotení výpovede svedka U., že mu podľa tejto dohody bola presne kúpna cena v sume 40.300,- Eur aj vyplatená. Ťažko potom dovodiť, z akého dôvodu bola táto zmluva o dielo neplatná, keď má všetky formálne aj materiálne náležitosti, všetky zmluvné strany podľa nej plnili a nikto nespochybnil jej ustanovenia, o žiadne z týchto ustanovení nebol spor o ich výklade ani len o výške ceny, ktorá bola uvedená rozdielne preto, lebo svedok U. chcel ušetriť na DPH. Spochybňuje ju len žalovaný, lebo bola v jeho neprospech. Okresný súd tento dôkaz jednostranne vyhodnotil v prospech žalovaného a v rozpore s ustanovením §37 ods.1 OZ. Zmluva by bola vtedy neurčitá, teda nezrozumiteľná, keby jej vecný obsah bol nezrozumiteľný alebo nejednoznačný s tým, že tento nedostatok by nebolo možné odstrániť ani pomocou výkladových pravidiel.

Konanie žalovaného považovala za konanie, ktorým sa snaží prisvojiť si výťažok z predaja bytu alebo jej matky žalobkyne z peňazí, ktoré patria žalobkyňi a takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Žalobkyňou v odvolaní uvádzané skutočnosti sú opätovne len poloprávdy, resp. nepravdy vykonštruované tak, aby navodila dojem, že žalovaný ju chce pripraviť o časť majetku, ktorá by jej údajne mala patriť a k tomuto neváhala vyfabrikovať aj doklady, ktoré použila ako dôkazy v tomto konaní, čo sa dôsledným dokazovaním - vypočutím ich vystaviteľa X. U. jednoznačne preukázalo. Financovanie stavby v katastrálnom území U. zabezpečoval v celom rozsahu žalovaný, čo preukázal tým, že finančné prostriedky na úhradu všetkých nákladov boli vyberané alebo prevádzané z jeho účtu, čo bolo evidentne do spisu doložené bankovými výpismi z jeho účtu. Kúpnu cenu za pozemok

pod stavbu vo výške 10.919,68Eur uhradil zo svojich finančných prostriedkov dňa 27.08.2012, čo je evidentné z výpisu jeho bankového účtu. V roku 2014 žalovaný predal Z. byt č. XX, nachádzajúci sa na ulici M. vo K., ktorý nadobudol do svojho výlučného vlastníctva bez akýchkoľvek tiarch a obmedzení na základe darovacej zmluvy zo dňa 21.09.2009, ktorá bola doložená do spisu. Dohodnutá kúpna cena bola kupujúcimi, na rozdiel od výpovede svedkyne R. F., ktorá tvrdila, že kúpnu cenu uhradili jednorazovo a že so žalovaným sa nikdy nestretla, uhradená tak, časť vo výške 18.000,-Eur bola uhradená dňa 15.12.2014 na účet žalovaného ako preddavok za byt, ktorú sumu žalovaný použil v ten istý deň na splatenie zostatku úveru vo výške 18.412,22Eur podľa úverovej zmluvy, ktorej kópiu do spisu doložila žalobkyňa ako prílohu vyjadrenia zo dňa 12.02.2019 a zvyšná časť kúpnej ceny bola uhradená žalovanému na jeho účet vo februári 2015. Z týchto finančných prostriedkov bola financovaná prvá fáza stavby drevenice, čo vyplýva z účtu žalovaného, doložené do spisu. S kupujúcou R. F. sa žalovaný stretol na ohliadke bytu spolu aj s jej synom. To, že pri jednaní s kupujúcimi bola v kontakte hlavne žalobkyňa, bolo samozrejmé, keďže žalovaný už aj v tom čase pracoval v zahraničí a keďže so žalobkyňou žili spolu v jednej domácnosti, tvorili pár a vychovávali svojich dvoch synov, bežne vybavovala jeho záležitosti žalobkyňa. Kúpnu zmluvu však uzatváral s kupujúcimi žalovaný, keďže on bol výlučným vlastníkom tohto bytu. Žalobkyňa mala z tohto dôvodu aj prístup k jeho bankovému účtu, mala k dispozícii aj jeho bankomatovú kartu a tiež preto jej nechával peniaze v hotovosti. Tvrdenie žalobkyne, že do stavby vložila aj svoje finančné prostriedky, čo mala preukázať doloženými dokladmi pri podaní žaloby, je nepravdivé, čo sa preukázalo aj výpoveďou svedka X. U., ktorý jednoznačne poprel pravosť žalobkyňou predložených príjmových dokladov s jej menom, ako aj zmluvy o dielo. X. U. jednoznačne potvrdil aj to, že za stavbu drevenice obdržal od žalovaného celú dohodnutú sumu vo výške 40.300,-Eur. Žalobkyňa nepreukázala žiadnym nespochybniteľným spôsobom použitie akejkoľvek výlučne jej patriacej sumy na úhradu akéhokoľvek plnenia, poskytnutého v súvislosti s uvedenou stavbou, ani nepreukázala odkiaľ a aké finančné prostriedky na to použila, resp. odkiaľ by mala na to finančné prostriedky. Tiež tvrdenie žalobkyne, že stavebné povolenie muselo byť vydané len na meno žalovaného z dôvodu, že on bol vedený ako výlučný vlastník pozemku, sa taktiež nezakladá na pravde a nezodpovedá ustanoveniam Stavebného zákona. Žalobkyňa teda v odvolaní opakovane uvádza skutočnosti, ktoré neboli nijako preukázané, resp. vykonaným dokazovaním sa preukázal práve ich opak. Okresný súd vykonal rozsiahle a dôkladné dokazovanie, dospel k jednoznačnému zákonnému rozhodnutiu, ktoré dostatočným spôsobom aj odôvodnil.

4. Žalobkyňa v replike poukázala na to, že žalovaný vo svojom vyjadrení opakuje svoje skutkové tvrdenia, ktoré prednášal na súde prvej inštancie, pričom sa vlastne k dôvodom odvolania nevyjadruje. Jeho výhrady smerujú k tvrdeniam svedkov, na ktoré poukazuje žalobkyňa v odvolaní a najmä na tvrdenia svedka U.a, ktoré on považuje za pravdivé. Svedok U. lastne potvrdil, že došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, ktorú súd považuje za neplatnú.

Konateľ spoločnosti K. ako svedok potvrdil, že všetky finančné prostriedky, ktoré prevzal v hotovosti na základe potvrdení, mu odovzdávala len žalobkyňa, a nie žalovaný; opätovne spochybnila hodnotenie tohto dôkazu súdom pod bodom 21 odôvodnenia rozsudku, čo sa týka tvrdenia svedka U. že nikdy peniaze od nej neprijímal, lebo na pojednávaní dňa 24.01.2019 na strane 10 a 11 zápisnice svedok potvrdil, že všetky peniaze dostal od žalobkyne a vystavil jej príjmový doklad. Potvrdil aj to, že so žalobkyňou uzavrel aj zmluvu o dielo.

Žalobkyňa považuje svoje odvolanie proti rozsudku za obsiahle, vysporiadajúce sa tam so všetkými námietkami, ktoré vo svojom vyjadrení uvádza žalovaný. Žalovaný len opätovne opakuje argumenty z predchádzajúcich svojich podaní.

5. Žalobkyňa ešte sama bez svojho právneho zástupcu zaslala svoje doplňujúce stanovisko. Zdôraznila, že sa odvolala proti rozsudku okresného súdu z dôvodu, že sudca okresného súdu nedôsledne preveril tvrdenia žalovaného a to v časti: zmluvu o dielo so zhotoviteľom ako aj inými zhotoviteľmi a dodávateľmi stavby uzavrela výlučne žalobkyňa; v zmluve je uvedené, že ak sa stane niektorá časť tejto zmluvy neplatnou, nemá to vplyv na platnosť celej zmluvy; z uvedeného je nejasné, prečo okresný súd vyhlásil celú zmluvu za neplatnú, hoci jej neplatnosť až do súčasnosti ani žalovaný a ani zhotoviteľ na súde v žiadnom konaní nenapadol. Ak bola spochybnená kúpna cena, zmluva v ostatnom nestráca svoju platnosť. Ďalej okresný súd nesprávne uveril tvrdeniam žalovaného, že platby, ktoré označil na jeho neúplnom výpise z účtu, boli platby smerované a hradené spoločnosti K. Z., F., pričom ona zistila, že uvedený účet nie je účtom spoločnosti K. Z., F.; žalovaný tiež nepreukázal žiadnymi daňovými dokladmi, že ním označené hotovostné výbery boli zaplatené na základe daňových dokladov, týkajúcich sa tejto rozostavanej stavby a že skutočne stavbu dofinancoval sám, v akých profesiách a za koľko peňazí.

Okresný súd upriamil svoju pozornosť len na zmluvu o dielo medzi žalobkyňou a spoločnosťou K. Z. a nezaoberal sa vôbec ostatnými, žalobkyňou doloženými daňovými dokladmi, ktoré preukazujú jej vlastníctvo ku studni, základovej doske a iným službám a materiálom, ktoré ona nakupovala. Okresný súd si nepreveril dôsledne, či skutočne všetky žalovaným označené platby súvisia s rozostavanou stavbou, pretože ona na výpise z účtu žalovaného našla aj platby a tieto boli ním označené v tomto konaní, ktoré sa však nesúvisia s touto kauzou a uplatnil si ich inde. Okresný súd nedôsledne preveril tvrdenia žalovaného, zameral sa len na posúdenie jedného daňového dokladu - zmluvy o dielo so spoločnosťou K. Z., F. iné nezobral do úvahy, nepreveril skutočný tok platieb zo strany žalovaného, ba dokonca zobral do úvahy daňový doklad žalovaného, a to príjmový doklad na sumu 10.000,-Eur zo dňa 11.06.2015 bez identifikácie a podpisu, ktorý absolútne neidentifikuje príjemcu platby, neakceptoval výpovede svedkýň F. a C.. L., ako aj e-mailovú korešpondenciu medzi žalobkyňou a zhotoviteľom. Okresný súd svoju pozornosť úplne odvrátil iným smerom a nezameral sa na určenie vlastníckeho práva k rozostavanej stavbe na základe predložených daňových dokladov, skutkových tvrdení svedkov žalobkyne, zhotoviteľa a v konečnom dôsledku i žalovaného, ktorého tvrdenia sú čo spis, to iné (vyplýva to aj z iných spisov, priložených ku tomuto spisu z Okresného súdu Zvolen a Polície Zvolen, kde žalovaný nepopiera jej spoluvlastníctvo ku stavbe). Žalovaný koná účelovo s úmyslom obrať ju o majetok získaný po rodičoch, pretože svojho budúceho dedičstva sa vzdal v prospech jeho sestry a tak siaha na cudzie.

6. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

7. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods.1 C.s.p. len v rozsahu odvolacích námietok podľa §379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods.1 C.s.p.; rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu podľa §387 ods.1,2 C.s.p. vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil.

8. V zmysle §387ods.1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Krajský súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie; pretože rozsahom a dôvodmi odvolania je viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods.2 C.s.p.). Súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil.

Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne vo veci nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dokazovanie, dostatočné na rozhodnutie vo veci, skutkový stav zistil správne a z toho vyvodil aj správny právny záver; rozhodnutie súdu bolo podložené zabezpečenými listinnými dôkazmi, výpoveďami strán sporu i svedkov; rozhodnutie okresného súdu spĺňa náležitosti ustanovenia §220 C.s.p..

10. V zmysle platnej právnej úpravy (§136 OZ) vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov - ak vlastníctvo k tej istej veci patrí dvom alebo viacerým osobám; vzniká na základe tých istých právnych skutočností ako vlastnícke právo (§132 OZ - kúpa, darovanie, iná zmluva, dedenie, rozhodnutie štátneho orgánu, iné skutočnosti ustanovené zákonom).

Vlastnícke právo sa nadobúda buď od skoršieho vlastníka prevodom: najčastejšie spôsoby nadobudnutia vlastníckeho práva sú zmluvou, a to kúpnu, darovacou, zámennou, zmiešanou, osobitne zákonom neupravenou - inominátnou; pri prevode vlastníckeho práva sa uplatňuje zásada, že prevádzajúci nemôže na iného previesť viac práv, než ich sám má.

O prechod vlastníckeho práva ide pri nadobúdaní vlastníckeho práva dedením alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom; ide o nadobudnutie vlastníctva odvodené, t.j. derivatívne.

O prevod ani prechod vlastníctva nejde v prípadoch nadobudania vlastníckeho práva k novovzniknutej veci, doteraz nikomu nepatriacej, napr. k novopostavenému domu; ide o nadobudnutie vlastníctva pôvodným (originárnym) spôsobom k novovzniknutej veci, ktorá doteraz nikomu nepatriala.

Občiansky zákonník upravuje dve formy spoluvlastníctva: podielové (§137-§142 OZ) a bezpodielové (§143-§151 OZ). Podstatným znakom podielového spoluvlastníctva je spoluvlastnícky podiel, vymedzujúci ideálnu mieru účasti spoluvlastníka na právach a povinnostiach, vyplývajúcich zo spoluvlastníctva.

11. Preskúmaním súdnej veci dospel odvolací súd k záveru, že skutočnosti, ktoré žalobkyňa uviedla v podanom odvolaní, nemajú vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku, nespochybňujú správnosť skutkových záverov vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie, ani právneho záveru, ku ktorému dospel; skutočnosti, uvedené v odvolaní, neumožňujú prijať záver o tom, že by okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav.

12. Odvolací súd mal za to, že prvoinštančný súd správne uzavrel, že medzi stranami sporu nevznikla žiadna zmluva o nadobudnutí spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam; v tejto súvislosti považuje v prvom rade odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že z predchádzajúceho správania žalobkyne vzhľadom na prebiehajúce exekúcie vyplýva, že žalobkyňa v danom období nemala záujem nadobúdať akékoľvek vlastníctvo: svoje nehnuteľnosti previedla na žalovaného, svoju matku primála k darovaniu jej bytu žalovanému, aby ho v prípade smrti svojej matky sama ako jediná dedička nenadobudla, používala účet žalovaného, ku ktorému v istom období mala právo dispozície. Jej tvrdenie o existencii dohody so žalovaným o nadobudnutí spoluvlastníckeho práva k vybudovanému zrubu je v priamom rozpore s jej konaním vo vzťahu k nadobúdaniu vecí žalobkyňou počas ich partnerského vzťahu, t.j. spolužitia po rozvode manželstva. V tomto smere otázka kto a za aké financie zakupoval stavebný materiál, či zabezpečoval stavbu zrubového domu, nemá žiaden relevantný význam. V tomto smere odvolací súd považuje za potrebné len doplniť dôvody rozhodnutia okresného súdu v tom, že pre posúdenie vzniku podielového spoluvlastníctva k domu alebo inej stavbe, postavenej spoločnou činnosťou viacerých osôb, je rozhodujúca dohoda uzavretá medzi nimi o založení spoluvlastníckych vzťahov, ktorá nemusí byť písomná, nie je ani potrebné, aby sa v nej účastníci vopred dohodli o veľkosti spoluvlastníckych podielov pred dokončením stavby; z obsahu dohody však musí byť zrejmé, že účastníci mienili založiť podielové spoluvlastníctvo k stavbe napríklad tým, že veľkosť podielov bude závisieť od miery, akou sa jednotliví účastníci dohody pričinili na postavení stavby (§137 ods. 2 OZ - R16/1983). Dohoda o založení podielového spoluvlastníctva ku stavbe môže byť platne založená len v dobe, ktorá časovo predchádza vzniku stavby ako veci spôsobilej byť predmetom práv a povinností; v dobe existencie stavby sa účastníci na založení spoluvlastníckych vzťahov už dohodnúť nemôžu, pretože v dobe vzniku stavby ako spôsobilého predmetu právneho vzťahu už stavba musí mať vlastnícky (spoluvlastnícky) režim, ktorý však následne môže byť zmenený, prípadne zrušený (R44/1993); dohoda uzatvorená po vzniku stavby ako veci v právnom zmysle by musela byť písomná, inak nemá právne účinky (§141 ods. 1 OZ). Z vyjadrení strán sporu, ani z listinných dôkazov nevyplýva, že by sa títo mali v čase vzniku stavby zrubu dohodnúť o tom, že budú spoluvlastníkmi tejto nehnuteľnosti; najmä žalobkyňa svojím správaním, ktorého výsledkom boli prevody jej vlastníctva k nehnuteľnostiam, ako aj iniciatíva pri prevode bytu jej matky na žalovaného, neprejavovala záujem uzatvoriť takúto dohodu. Účel - prebiehajúce exekúcie a snaha ochrániť rodinný majetok - v kontexte preukazovania úmyslu strán sporu uzatvoriť dohodu o spoluvlastníctve k zrubu, je úplne bez právneho významu. V priebehu prvostupňového i odvolacieho konania žalobkyňa zdôrazňovala, že nemala záujem nadobúdať akékoľvek vlastníctvo ku akýmkoľvek veciam, pretože akýkoľvek jej majetok bol ohrozený prípadnými exekúciami vzhľadom na jej neúspešné podnikateľské aktivity. Preto ani krajský súd neuveril jej tvrdeniu, že so žalovaným sa dohodli o nadobudnutí spoluvlastníckeho práva ku zrubu, na ktorom podľa vlastného tvrdenia participovala nielen osobne, ale i finančnými prostriedkami. Preto je úplne irelevantné, či podpísala zmluvu o dielo sama alebo spolu so žalovaným, resp. i jej tvrdenie, že žalovaný uznáva jej spoluvlastnícke právo v iných konaniach a nepopiera existenciu dohody o nadobúdaní takéhoto spoluvlastníctva. Ona sama kontinuálne totiž zároveň tvrdí, že nemohla - nechcela - nadobúdať žiadne vlastníctvo bez ohrozenia svojho vlastného či rodinného majetku a z rovnakého dôvodu požiadala aj svoju matku o darovanie jej vlastného bytu žalovanému, ktorý by žalobkyňa ako jediná dedička v prípade jej smrti nadobudla, pretože mala vedomosť o tom, že by jej bol v rámci exekúcie zabavený.

13. Odvolací súd mal za to, že prvoinštančný súd správne uzavrel, že medzi žalobkyňou a žalovaným nevznikla žiadna zmluva o nadobudnutí spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Žalobkyňa nepreukázala existenciu zhodného prejavu vôle strán sporu, smerujúci k založeniu podielového spoluvlastníctva, nepreukázala svoj úmysel v čase začatia stavby zrubu stať sa jeho spoluvlastníčkou a ani svoj peňažný vklad.

Odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ako i vo vyjadrení žalobkyne k vyjadreniu žalovaného (replike) i v doplnení tohto vyjadrenia nemajú žiadny význam pri posudzovaní správnosti rozhodnutia okresného súdu. Poukaz žalobkyne, že okresný súd nevzal do úvahy ustanovenie zmluvy o dielo, že "ak sa stane niektorá časť tejto zmluvy neplatnou, nemá to vplyv na platnosť celej zmluvy", nemá žiadny vplyv na nadobudnutie spoluvlastníctva žalobkyne so žalovaným. Ani špecifikácia platieb za zhotovenie zrubu, či už v listinnej podobe alebo v podobe ich preukazovania svedeckými výpoveďami v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, či tvrdené vlastníctvo k studni, nemá žiadny vplyv na spoluvlastníctvo žalobkyne k nehnuteľnosti (zrubu).

Vo vzťahu k námietke ohľadom výpisu z účtu žalovaného krajský súd ešte považuje za potrebné uviesť, že súd môže preveriť len tie dôkazy a takým spôsobom, ako ich navrhnu strany, a to vzhľadom na zavedenú kontradiktórnosť dokazovania v Civilnom sporovom poriadku.

Konštatovanie, že v iných spisoch žalovaný nepopiera spoluvlastníctvo žalobkyne, nemá žiadny právny význam vzhľadom na vyššie uvedený záver odvolacieho súdu.

14. Žalobkyňa poukazovala na odvolacie dôvody v zmysle §365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ C.s.p..

Podľa §365 ods. 1 písm. d/ C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; ide teda o iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia. Ustanovenie §365 ods. 1 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, upravuje tiež vadu skutkovú, ktorá môže byť dôvodom odvolania, pričom ide o nesprávny postup súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď súd nezobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Posledný namietaný žalobkyňou dôvod, uvedený v §365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci - upravuje hmotnoprávnu vadu rozhodnutia, ktorá predstavuje mylné použitie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno použiť.

Krajský súd má za to, že okresný súd sa nedopustil inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), keď ide o procesnú vadu, ktorá nie je subsumovateľná pod ostatné odvolacie dôvody, pokiaľ mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to napríklad pochybenia pri vykonávaní dôkazov, porušenie povinnosti viazanosti súdu iným rozhodnutím; jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, nie zmatečnosť súdneho rozhodnutia; v prejednávanej veci nejde ani o nesprávny postup súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keďže okresný súd zobral do úvahy len skutočnosti, ktoré z dôkazov vyplynuli a ktoré boli preukázané (§365 ods.1 písm. f/ C.s.p.).

Okresnému súdu nemožno pričítať ani pochybenie, vytknuté v odvolacom dôvode v zmysle §365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. žalobkyňou, ktoré dôvodila existenciou dohody o vzniku spoluvlastníctva k nehnuteľnosti medzi stranami sporu, ale podľa nej aj nesprávnym vyhodnotením okresného súdu o neplatnosti zmluvy o dielo; ako už bolo vyššie uvedené, ide o hmotnoprávnu vadu rozhodnutia, ktorá predstavuje mylné použitie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno použiť; ani takéto pochybenie okresného súdu v prejednávanej veci krajský súd nezistil.

15. Okolnosti prejednávanej veci, vychádzajúc z vykonaného dokazovania okresným súdom, viedli potom krajský súd k záveru, že okresný súd rozhodol správne. Keďže nezistil dôvody pre zmenu jeho rozhodnutia (§388 C.s.p.), ani zrušenie (§389 C.s.p.), rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil (§387 C.s.p.), a to aj vo výroku o trovách konania, ako výroku súvisiaceho (§379 písm. a/ C.s.p.).

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní; žalovanému, ako strane sporu v plnom rozsahu v odvolacom konaní úspešnému, priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).